JOENSUUN ROCKIN SYNTY JA ALTERNATIVE BOOMI

80-luvulla useammankin maakuntakaupungin yhtyeiden ponnahduslautana toimi rockin SM-kisat. Helsinki-Tampere-Turku -akselin ulkopuolella oleville bändeille kisat olivat iso mahdollisuus tulla havaituksi mediassa ja levy-yhtiöissä. Joensuustakin osallistuttiin ahkerasti kisoihin ja menestystäkin tuli. Joensuulaisen rockin levytystoiminta sai lentävän lähdön Hassisen Koneen myötä. Muutkin varhaiset levyttäneet bändit olivat etupäässä punk- tai uuden aallon -yhtyeitä. Se, että Joensuusta tuli erittäin merkittävä vaihtoehtorockin kaupunki 1990-luvulla on tietysti lahjakkaiden muusikkojen ansiota, mutta myös paikallinen Elmu eli Joensuun Popmuusikot Ry. teki aktiivista ja hyvää työtä paikallisten bändien eteen. Se perustettiin jo niinkin aikaisin kuin 1971. Kunnon scene vaatii myös oman kotipesän ja Joensuussa sellainen oli 1990-luvulla avattu Kerubi. 90--luvulla Joensuusta tuli vaihtoehtobändien mekka, omaperäisiä yhtyeitä nousi esille ällistyttävään tahtiin. Liikenne bändien välillä oli voimasta ja Joensuulle oli ominaista, että soittajat vierailivat toisten bändien levyillä tai tuurasivat keikoilla. Tämä sukupuu ei noiden useiden lyhyiden vaihdosten takia pyrikään listaamaan jokaista kokoonpanoa, vaan pitäytyy pääkokoonpanoissa. Lisäksi muutamat soittajista soittivat useammassa kokoonpanossa samaan aikaan, minkä takia kaikkia siirtymiä bändistä toiseen ei ole järkevä merkitä sukupuuhun. Sukupuu pitää sisällään kaikki levyttäneet yhtyeet ensimmäisestä bändistä (Hassisen Kone 1980) vuosituhannen vaihteeseen mennessä ensimmäisen levynsä tehneisiin kokoonpanoihin.

Ismo Alangolla oli ollut useita bändejä jo varhain ja ensimmäiset omat kappaleet syntyivät alle 15-vuotiaana. Varhaisista bändeistä tärkein oli Sight, jolla oli useita muotoja ja kokoonpanoja – mm. Cyde Hyttinen soitti yhdessä versiossa. Kaikissa kokoonpanoissa soitti Ismon lisäksi Reijo Heiskanen. Sight-versioista neljäs ja viimeinen, jossa oli myös Harri Kinnunen, osallistui Rockin SM-kisoihin ja tuli progressiivisen rockin sarjassa toiseksi vuonna 1978. Sight ei ehtinyt levyttää, kun se hajosi Ismon lähdettyä ylioppilaskirjoitusten jälkeen Tukholmaan töihin.

Sight (1978)

Ismo Alanko (laulu, basso) · Reijo Heiskanen (kitara) · Harri Kinnunen (rummut) · Arto Ronkainen (piano, laulu) · Hannu Mikkola (puhaltimet)

Pilsner perustettiin punk-innostuksessa helmikuussa 1979. Innoittajina oli Ramonesin ja Clashin ohella ska-bändejä kuten Madness ja Specials. Eka demo alkuvuodesta 1980 sisälsi 12 biisiä, joista puolet omia, puolet Pistols-, Clash- ja Ramones-lainoja. Samana vuonna tehtiin neljän biisin omakustanne-EP *En ole yksin*. Sen nimibiisi päätyi myös Joensuun popmuusikoiden julkaisemalle *Desibeli vol. 1* -kokoelmalle.

Pilsner #1 (1979-1980)

Jaska Kupiainen (basso, laulu) · Kari Leinonen (kitara) · Petteri Sarola (kitara) · Jorma Palviainen (rummut)

Pilsner (1980-1981)

Jaska Kupiainen (basso, laulu) · Kari Leinonen (kitara) · Pentti ”Pena” Vänskä (rummut) · Timo Hyttinen (basso)

Jerry Sultsina aloitti pidemmällä nimellä Jerry Sultsina & Karelian Piirakat vuonna 1980 ja teki jo samana vuonna biisin *Postikorttipelle* kokoelmalle *Nuorisoyhtyeet esittävät*. Levy oli Otto-Elektroniikan julkaisema artisti maksaa –tyyppinen julkaisu. Saman vuonna saatiin myös biisi *Olut* Joensuun popmuusikoiden julkaisemalle kokoelmalle *Desibeli Vol. 1*. 1981 oli vuorossa Selectalle Ismo Alangon tuottama single *Viekas vilppi / Twistaten sotaan*. *Viekas vilppi* perustui vanhan virsikirjan virteen 440. Miehistönvaihdosten myötä nimi lyheni ja Johannalle tehtiin LP *Viimeinen mies* (1981) sekä single *Guazapa / Nykyajan nymfomaani* (1982). Yhtye esiintyi Provinssissa vuonna 1982.

Jerry Sultsina #1 (1980-1981)

Cyde Hyttinen (laulu, kitara) · Jukka Tervonen (rummut) · Hannu Hokkanen (basso, laulu) · Timo Hokkanen (kitara, laulu)

Jerry Sultsina #1 (1981-1982)

Cyde Hyttinen (laulu, kitara) · Sampo Kaste (urut) · Timo Hyttinen (basso) · Jukka Tervonen (rummut) · Ari Ikonen (kitara)

Fucking World

Outo Elämä oli Otra Romppasen ensimmäinen bändi. Vuonna 1979 yhtye äänitti 11 biisin demon, jonka Alternative Action julkaisi postuumisti vuonna 1998. 1980 yhtye teki singlen *Antero / ANC* sekä sai biisin *Oi maamme* Joensuun Pop-muusikoiden kokoelmalle *Desibeli vol. 1.*

Outo Elämä (1978-1980)

Juha Hakulinen (basso) · Harri Turunen (kitara) · Arto "Otra" Romppanen (laulu) · Harri Leppänen (rummut)

Terveyskeskus kuului varhaisempaan hardcore-aaltoon. Yhtye aloitti jo 1982, mutta pääsi levylle vasta viisi vuotta myöhemmin, kun ilmestyi EP *Maailmanloppu* omakustanteena. Seuraava levytys oli kokoonpanolla viisi Alternative Actionille tehty EP *Pimeys* (1987).

Terveyskeskus #1 (1982-1984)

Petri "Pete" Hoikka (kitara) · Sirie Sikawaara (kitara) · Tuomas ”Tumppi” Moilanen (basso) · Tarmo "Dobby" Juntunen (rummut) · Jari "Salttu" Sallinen (laulu)

Terveyskeskus #2 (1984-1986)

Harri "Hapa" Kalamaa (kitara) · Vesa "Kike" Turunen (laulu) · Tuomas ”Tumppi” Moilanen (basso) · Tarmo "Dobby" Juntunen (rummut)

Terveyskeskus #3 (1986)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Jari "Salttu" Sallinen (laulu) · Vesa "Kike" Turunen (rummut) · Tuomas ”Tumppi” Moilanen (basso)

Vuoden 1987 jälkeen Terveyskeskuksessa oli hiljaisempaa, kunnes Metamorphos julkaisi kokoelmaan *Ei Unelmaa*, joka sisälsi nuo kaksi EP:tä ja kaksi julkaisema jäänyttä biisiä. 1998 ilmestyi vielä *Miksi?* -mini-CD. Tämän jälkeen yhtye hajosi, mutta on koottu aika ajoin uudestaan ja vuonna 2013 ilmestyi uutta materiaali LP:n (*Omat koirat puree*) verran Svartin julkaisemana.

Mana Mana #1
katso vasemmalle

Terveyskeskus #4 (1987)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Kimmo "Kaltsu" Kuosmanen (laulu) · Vesa "Kike" Turunen (rummut) · Tuomas ”Tumppi” Moilanen (basso)

Terveyskeskus #5 (1989-1994)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Jyri ”Jysky” Koskinen (basso) · Vesa "Kike" Turunen (rummut) · Tuomas ”Tumppi” Moilanen (laulu)

Terveyskeskus #6 (1994-1997)

Timo "Varaus" Vuorenmaa (kitara) · ”Tomppa” (basso) · Vesa "Kike" Turunen (rummut) · Tuomas ”Tumppi” Moilanen (laulu)

Terveyskeskus #7 (1998-1999)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Jyri ”Jysky” Koskinen (basso) · Vesa "Kike" Turunen (rummut) · Tuomas ”Tumppi” Moilanen (laulu) · Kimmo ”Kaltsu” Kuosmanen (laulu)

Mana Mana #5
katso vasemmalle

Juice Leskinen Slam
Eero "Safka" Pekkonen

Madame George
Jukka Orma

EKG
Antti Seppo

Hassisen Kone #1 (1979-1981)

Ismo Alanko (laulu, kitara) · Reijo Heiskanen (kitara) · Jussi Kinnunen (basso) · Harri Kinnunen (rummut)

Tukholmassa töissä ollessaan Ismo Alanko kuuli uutta suomalaista punkkia ja ihastui siihen. Kun hän palasi Suomeen oli polte kova perustaa oma punkbändi. Siihen hän pyysi jo Sightistä tutut Reijo Heiskasen ja Harri Kinnusen. Basistiksi tuli Harrin veli Jussi ja näin Ismo pääsi soittamaan rytmikitaraa. Ensimmäinen keikka soitettiin Lepakossa 1979 nimellä Kinnusen veljes orkesteri. Sitten nimeksi napattiin Joensuulaisen kodinkoneliikkeen seinästä Hassisen Kone. 1980 tehtiin ensimmäinen demo, jolla päästiin Rockin SM-kisoihin ja voitettiin uuden aallon sarja maaliskuussa 1980. Miettisen uusi Hilse Levyt kiinnitti yhtyeen ja julkaisi huhtikuussa 1980 singlen *Hassisen Kone / Kolumpia Orkesteri*. LP:tä *Täältä tullaan Venäjä* alettiin tehdä Hilseelle, mutta se osoittautui liian isoksi projektiksi ja Miettinen myi masterin Pokolle, joka julkaisi levyn. Levy nosti bändin suoraan Suomen ykkössarjaan ja levy on myynyt tähän mennessä yli 60.000 kappaletta.
1981 ilmestyi tummempisävyinen albumi *Rumat sävelet*, joka on myynyt yli 50 000 kappaletta. Sitä seurasi ensimmäinen *Tuuliajolla*-kiertue yhdessä Juice Leskinen Slamin ja Eppu Normaalin kanssa. Loppuvuodesta 1981 yhtyeessä bändiin tuli peräti neljä uutta jäsentä: Eero "Safka" Pekkonen (koskettimet), Antti Seppo (saksofoni), Hannu Porkka (lyömäsoittimet) sekä kitaristi Reijo Heiskasen korvannut Jukka Orma.
Poko näki yhtyeessä vientipotentiaalia ja halusi viedä suoraviivaisen rockbändin englanninkielellä ulkomaille. Yhtye oli kuitenkin jo kasvanut ulos punkin jälkeisestä rockista ja siirtynyt progressiivisempaan suuntaan. Tällä linjalta tehtiin ensin Suomeen albumi *Harsoinen teräs* ja sen parhaista biiseistä täydennettynä muutamalla vanhalla kappaleella promokäyttöön *High Tension Wire*. Kotimaassa Harsoinen teräs menestyi, mutta *High Tension Wire* ei saanut juuri mitään vastakaikua.
Hassisen Kone hajosi oikeastaan vuoden 1982 loppupuolella kyllästyttyään siihen, että yleisö halusi etupäässä kuulla ensimmäisen levyn biisejä. Yhtye teki vielä juhannuskeikkoja 1983 ja 1984 kuitatakseen bändiyhtiön velkoja. Vuonna 1993 alkuperäisnelikko teki yllätysesiintyminen Rockin SM-kisojen finaalissa ja vuonna 2000 Joensuun Ilosaarirockin 20-vuotisjuhlafestareilla. Ismo Alanko perusti jo vuonna 1982 Sielun Veljet.

Hassisen Kone #2 (1981-1982)

Eero "Safka" Pekkonen (koskettimet) · Harri Kinnunen (rummut) · Jussi Kinnunen (basso) · Ismo Alanko (laulu, kitara) · Jukka Orma (kitara) · Antti Seppo (saksofoni) · Hannu Porkka (perkussiot)

Popeda

Sleepy Sleepers

Freud Marx Engels & Jung

Problems?
Affe Forsman

Levä perustettiin 1985 ja kahden vuoden päästä se teki EP:n *Toukkien työ* pienelle Tonal-merkille. Levyn jälkeen rumpali vaihtui. 1989 ilmestyi toinen EP *Jäätä sydämessä*; levy ilmestyi jostain syystä kahdella eri kannella. Täyspitkän CD:n *Levy* julkaisi Cupid Records vuonna 1993. Pari vuotta tämän jälkeen yhtye hajosi.

Levä #1 (1985-1987)

Annamari Vänskä (laulu, percussiot) · Eeva Vänskä (kitara, viulu) · Milla Kontkanen (kitara) · Tuula Rossi (basso) · Kaisu Mäki (rummut)

Levä #2 (1987-1995)

Annamari Vänskä (laulu, percussiot) · Eeva Vänskä (kitara, viulu) · Milla Kontkanen (kitara) · Tuula Rossi (basso) · Timmo Ravea (rummut)

Psychoplasma #1 (198?-198?)

Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Timo Puukko (rummut) · Jarmo "Toppo" Koponen (basso)

Psychoplasma #2 (198?-1988)

Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Timo Puukko (rummut) · Kössi Laitinen (basso)

Psychoplasma #3 (1988-198?)

Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Timo Puukko (rummut) · Kössi Laitinen (basso) · Lauri ”Late” Seppo (kitara)

Lerssi (1982-1986)

Petteri "Pietu" Kukkonen (koskettimet, laulu) · Tuomo "Tumppi" Turunen (kitara) · Esa "Essi" Hyvönen (rummut, laulu) · K.M. Pössi (basso, laulu)

Lerssi tuli Joensuun läheltä Nurmeksesta. Kavereilla oli ollut sitä ennen bändit Dexter ja Pelkkä Ratio. Uransa aikana Lerssi sai aikaiseksi kuuden biisin yhtyeen nimeä kantaneen kaksitoistatuumaisen omakustanteen vuonna 1984. Levy on goottiin päin kallellaan olevaa rockia. Sen levymerkiksi laitettiin yksi levyn biiseistä Piikkikasvi. Myöhemmin, kun Kari Pössi aloitti ohjelmatoimiston, tuli senkin nimeksi Piikkikasvi. Lerssi suunnitteli toista levyä, mutta sitä ei koskaan julkaistu.

Kumikameli #1 (1986–1990)

Jarmo "Toppo" Koponen (laulu, basso) · Hannu "Laiska" Lajunen (rummut) · Petteri Kukkonen (laulu, koskettimet)

Tilitants

Kumikameli #2 (1990–1993)

Jarmo "Toppo" Koponen (laulu, kitara) · Jouni "Joppe" Vento (basso) · Hannu "Laiska" Lajunen (rummut)

Eläkeläiset #3
katso alemmaksi

Kumikameli perustettiin ideaalla tehdä musiikkia ilman perinteisiä rock-soittimia. Alussa soittimet olivat mandoliini, banjo, haitari ja kosketinsoittimet. Mainetta kerättiin huimilla live-esiintymisillä ja Discophone kiinnostui yhtyeestä. Se julkaisi Kerberos-alamerkillään yhtyeen nimeä kantaneen levyn vuonna 1988. Yhteistyö jäi tuohon LP:seen ja kolmeen seiskatuumaiseen. Seuraava koti löytyi Miettisen 60.000 Järveä -levymerkiltä, jolle kamelit tekivät LP:n *Nahkasuiden paluu* (1989) ja neljä seiskatuumaista. Vuonna 1990 Kukkonen joutui jättämään yhtyeen. Tilalle tuli Jouni Vento, josta tuli basisti ja samalla Toppo siirtyi kitaraan, näin loppui ei-perinteinen soitinvalikoima. Seuraava albumi *Marsin sankarit* (1991) oli tarkoitus tehdä omakustanteena, mutta Stupido Twins kiinnostui bändistä ja kamelit ovat tämän jälkeen tehneet kaikki levynsä Stupidoille. 1992 ilmestyi LP *Kourallinen Kääpiöitä*. Lajunen jätti yhtyeen vuonna 1993. Tilalle tuli Hukka ja hetkeä myöhemmin kokoonpano laajeni nelikoksi Hyrkäksen myötä. Tällä kokoonpanolla tehtiin *Ufojen lunnaat* (1993). Levyn jälkeen Hukka lähti. Seuraavana vuonna tehtiin vain *Voitto-EP*. Yhtye hajosi hetkeksi, mutta 1996 Koponen ja Vento kokosivat uuden Kumikamelin. Saman vuonna ilmestyi *Parhautta* -kokoelma, jolla oli kuusi uuttakin biisiä. Seuraavana vuonna ilmestyi *Senssit* ja 1999 *La Serenada*. Levyn jälkeen Rosenius jätti bändin. Seuranta loppuu tähän, mutta todetaan että Kumikameli toimii edelleen ja on jo mainittujen pitkäsoittojen jälkeen tehnyt seitsemän lisää.

Kumikameli #3 (1993)

Jukka "Prinssi" Hyrkäs (kitara) · Jouni "Joppe" Vento (basso) · Jarmo "Toppo" Koponen (laulu, kitara) · Jouni "Huuko" Hukka (rummut)

HC Andersen #1 (1987-1988)

Ville Mäntynen (laulu) · Ema Hurskainen (rummut) · Jarkko Maukonen (kitara) · Jake Romppanen (basso)

Silmienvaihtajat (1985-1986)

Jouni Mömmö (laulu, kitara) · Cyde Hyttinen (kitara, laulu) · Jaska Kupiainen (basso) · Hannu Porkka (rummut) · Janne Suhonen (kitara, laulu)

Sielun Veljien roudari ja ”outojen äänien” soittaja Jouni Mömmö perusti Cyde Hyttisen kanssa Silmienvaihtajat. Nimi napattiin Uuno Kailaan runosta. Bändiltä ei ilmestynyt yhtään äänitettä sen elinaikana. Se teki sekä demo- että live-äänityksiä, joista vuonna 2011 julkaistiin kokoelma 1985–1986. Mömmön sairastumisen jälkeen yhtye hajosi ja muu yhtye jatkoi nimellä Kosmonauts ja Mömmö puolestaan perusti Mana Manan.

Heti Hassisen Koneen hajottu Ismo Alanko perusti välittömästi uuden yhteyen Iskelmätaivas. Siihen tulivat Jukka Orman ja Affe Forsman. Yhtye teki lyhyen olemassaolonsa aikana vuonna 1982 vain kaksi keikkaa Vanhalla YO-talolla. Tämän jälkeen siitä muotoutui Sielun Veljet. Yhtyeellä ei ollut tarkoitus levyttää, mutta kun he halusivat Pokon maksavan yhtyeen kuluja päädyttiin sopimukseen, että Sielun Veljet tekee livelevyn (1983). Bändi laski siihen kuuluvan soittajien lisäksi valomies Hannu ”Vinski” Viholainen ja ”henkisen tuottajan” Jouni Mömmön. Sielun Veljet suhtautui lähes vihamielisesti mediaan ja antoi erittäin niukasti haastatteluja. Legendaaristen keikkojen lisäksi alkoi levyjä kuitenkin tulla: mini-LP *Lapset* (1983) ja *Hei Soturit* (1984). Vuonna 1985 tehty *L'amourha* ja ennen kaikkea sen singlebiisi *Peltirumpu* nosti yhtyeen kulttisuosioista listojen kärkeen. Sitä seuranneet *Kuka teki huorin* (1986) ja *Suomi – Finland* (1988) olivat taas rankempia levyjä. Yhteyen raivoisalle rockille oli tilausta ja ulkomaan keikkoja oli tehty. Nimellä L'Amourder julkaistiin kaksi englanninkielistä levyä: *Ritual* EP (1986) ja *Shit-Hot* (1987). Vuoden 1989 levy päätettiin tehdä suoraan englanninkielisenä ja ulkomaita ajatellen. Yhtye oli kuitenkin taas siirtynyt eteenpäin ja *Softwood Music Under Slow Pillars* -albumi on akustista psykedeliaa. Levy-yhtiö totesi, ettei sitä kannata julkaista ulkomailla, jossa odotettiin rocklevyä. Levy jäi yhtyeen viimeiseksi, vaikka se soitti keikkoja vuoden 1992 elokuulle asti. Vuonna 2011 yhtye julkaisi uuden kappaleen, Nukkuva hirviö, ja esiintyi Ilosaarirockin 40-vuotisjuhlissa saman vuoden heinäkuussa. Yhtye teki klubikiertueen marras-joulukuussa.
Sielun Veljet on julkaissut lisäksi useampia sivuprojekti biisejä mm. nimillä Leputation Of The Slaves, Pimpline & The Defenites, Kullervo Kivi ja Gehanna-yhtye ja Adolf Und Die Freie Scheisse.

Sielun Veljet (1982-1991)

Ismo Alanko (laulu, kitara) · Jukka Orma (kitara) · Jouko Hohko (basso) · Alf Forsman (rummut)

Soolo

Soolo

Krakatau

HC Andersen #2 (1988-1991)

Ema Hurskainen (rummut) · Ville Mäntynen (laulu) · Jake Romppanen (kitara) · Pakke Pakarinen (basso) · Teho Majamäki (marimba, koskettimet)

Kosmonauts #1 (1987-1990)

Janne ”Gonzales” Pirinen (kitara, basso) · Cyde Hyttinen (laulu, kitara) · Jaska Kupiainen (basso) · Hannu Porkka (rummut) · Janne Suhonen (kitara, laulu)

Mothers Against Sex Association

Psychoplasma #4 (1989)

Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Timo Puukko (rummut) · Jarmo "Toppo" Koponen (basso)

The Vacuum Cleaners #3
katso alemmaksi

HC Andersen haki aivan oman kulmansa hardcoreen. Musiikki oli äkkivääräää, soundiltaan heleää ja sanoituksiltaan silkkaa dadaa. Ensimmäinen julkaisu oli seiskatuumainen *HCA-Virus*, jolle saatiin mahtumaan 20 biisiä. Teho Marjamäki aloitti yhteyessä suoraan studiossa. Hän tuli marimban kanssa paikalle ja muut sanoivat, että kyllä me sulle soittamista keksitään. Kokopitkä ensilevy *Satuja ja tarinoita* valmistui vuonna 1990. Sen julkaisi pieni Stigma Levyt. Stigmalta tuli myös HCA:n toinen pitkäsoitto *Viisi vuodenaikaa* vuonna 1992. Tämän levyn A-puoli on studio ja B-puoli live kahdelta eri keikalta vuodelta 1991.

Psychoplasma #5
katso keskelle

Kostajat #1
katso alas

HC Andersen #3 (1991-1992)

Ema Hurskainen (rummut) · Olli Nurminen (kitara) · Pakke Pakarinen (basso) · Teho Majamäki (marimba, koskettimet) · Ville Mäntynen (laulu)

Kosmonauts oli suora jatke Silmienvaihtajille. Kun Jouni Mömmö sairastui jatkoivat muut uudella nimellä. Kokoonpano hiukan eli ja esimerkiksi kun Kupiainen oli linnassa 1998-1999 soitti Pirinen bassoa. Miettinen oli innostunut jo Silmienvaihtajista, joten diili Gaga Goodiesin kanssa syntyi helposti. Maaliskuussa 1988 ilmestyi sekä single *Hulluksi Teet* että LP *Politricks*. Levyn tuottajanimen Jurik Ljubitel taakse kätkeytyi Jukka Orma. Levyn jälkeen yhtye hajosi muutamaksi vuodeksi, mutta koottiin uudestaan 1993, jolloin ilmestyi CD *Ydintuulee.*

Psychoplasmalla on hämmentävä määrä kokoonpanoja huomioon ottaen yhtyeen tuotannon, vain kaksi albumia ja viisi pikkulevyä. *An Umbrella* -mini-cd:n arviossa Helsingin Sanomissa Ilkka Mattilla kiteyttää yhteen napakasti muutamaan lauseeseen, joka riittää mainiosti bändin esittelyksi tässä: ”On vaikea löytää rockyhtyettä, joka olisi samalla yhtä arvostettu ja olemukseltaan epämääräinen kuin Psychoplasma. Yhtye julkaisi ensialbuminsa viisi vuotta sitten, ja seuraavaa isoa levyä odotettiin viime vuoteen asti. Viimevuotinen *Zegunda* olikin sitten melkoinen arvostelumenestys; Psychoplasman herkän raivokas, harmonian ja melun symbioosista syntynyt sointi oli kriitikkoäänestysten kärjessä. Tuore *An Umbrella* -minialbumi seurasi perässä yllättävän pian. Psychoplasman ydin on laulaja-kitaristi Otra Romppanen . Otra vastaa musiikista ja teksteistä ja yhtyeen soundia hallitsevista pyörryttävistä kitaravalleista. Itse Otra sanoo "tekevänsä käsikirjoituksen" ja "yrittävänsä ohjata"." Psychoplasman levyt ovat albumit *Radio Flies* (1988) ja *Zegunda* (1993) sekä pikkulevyt *Schizo* (1989), *Monday* (1992), *An Umbrella* (1993), *Until We Meet Again* (1996) ja *Paralyzed / Kitin* (1996, (split-single Circlen kanssa). Lisäksi ilmestyi kokoelma *Until We Meet Again* (2001).

Talouskukkaro (1982-1985)

Ilkka Alanko (laulu) · Matti Suomela (koskettimet) · Jari ”Lade” Laakkonen (basso) · Kari ”Kämy” Kämäräinen (rummut) · Petteri ”Kode” Koistinen (kitara)

Ilkka Alanko ja Matti Suomela perustivat lokakuussa 1982 Talouskukkaron. Yhtye osallistui vuonna 1983 Rock SM-kilpailuun ja sijoittui neljänneksi. Yhtye yritti saada levytyssopimusta siinä onnistumatta. Suomela erosi yhtyeestä vuonna 1985, jolloin Talouskukkaro vaihtoi nimekseen Neljä Ruusua.

HC Andersen #4 (1993)

Ema Hurskainen (rummut, Laulu) · Olli Nurminen (kitara) · Pakke Pakarinen (basso) · Teho Majamäki (marimba, koskettimet) · Jake Romppanen (kitara, laulu)

Mothers Against Sex Association

Tämän jälkeen yhtye siirtyi Sielun Veljiä lähellä olevalle Seal On Velvet -levymerkille. *Hämäyksen koston pojan paluu II* ilmestyi 1993. 1994 äänitettiin *Eventyr*, joka ilmestyi vasta 1997. Levyn ilmestymisen jälkeen yhteyen toiminta hiipui. Vuonna 2015 yhtye palasi kertaalleen keikkalavalle Ilosaarirockissa, jolloin yhtye juhlisti esikoisalbumin Satuja ja tarinoita 25-vuotisjuhlaa. Paleface toimi yhteyen solistina vuonna 2002 kuolleen Ville Mäntysen tilalla, Paleface.

Kosmonauts #2 (1993-1995)

Cyde Hyttinen (laulu, kitara) · Prinssi Hyrkäs (kitara) · Joppe Vento (basso) · Hannu Porkka (rummut) · Janne Suhonen (kitara, laulu)

Mana Mana #5
katso alas

Eläkeläiset #1 (1993)

Toppo ”Onni Waris” Koponen (laulu, Urut, kitara) · Joppe ”Mauri Waris” Vento (basso, laulu) · Jukka ” Petteri Terävä” Hyrkäs (kitara) · Jouni ”Huuko” Hukka (rummut)

Neljä Ruusua (1985-)

Ilkka Alanko (laulu) · Jari ”Lade” Laakkonen (basso) · Kari ”Kämy” Kämäräinen (rummut) · Petteri ”Kode” Koistinen (kitara)

HC Andersen #4 (1994-2000)

Jonne "Emppo " Lehmusoksa (kitara) · Jura Sivonen (rummut) · Jake Romppanen (kitara, laulu) · Pakke Pakarinen (basso) · Teho Majamäki (marimba, koskettimet)

Mana Mana #1 (1986-1990)

Arto ”Otra” Romppanen (kitara) · Jouni Mömmö (laulu, kitara) · Timo Puukko (rummut) · Janne ”Gonzales” Pirinen (basso) → Tuomas korvasi Jannen 1986 → Tuomas Moilanen (basso)

Psychoplasma #5 (1989-1991)

Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Ema Hurskainen (rummut) · Jake Romppanen (basso)

Matti Suomelan erottua Talouskukkarosta muu bändi jatkoi nelikkona ja vaihtoi nimen Neljäksi Ruusuksi. Levytyssopimus saatiin aikaiseksi Parlophonen kanssa 1986 ja huhtikuussa 1987 ilmestyi debyyttialbumi *Neljä Ruusua*. Siitä ei mennyt kuin kuusi kuukautta, kun ilmestyi toinen LP *Kasvukipuja*. Vasta kolmas levy *Hyvää päivää* (1989) nosti yhtyeen listoille; korkein sijoitus Suomen virallisella albumilistalla oli 21. Siitä alkoi nopea nousu. *Hyvää yötä Bangkok* (1990) nousi albumilistan viidennelle sijalle ja se myi kultalevyn oikeuttavan määrän. Kaksi vuotta myöhemmin julkaistu viides albumi *Haloo* myi platinaa ja nousi listalla toiseksi. Siltä lohkaistu single *Juppihippipunkkari* oli singlelistan ykkönen. Emma-gaalassa Neljä Ruusua palkittiin Vuoden yhtye -palkinnolla. *Pop-uskonto* -albumi 1993 oli listaykkönen ja myi platinaa. Yhtye esiintyi Joensuun kaupunginorkesterin kanssa ja näitä livebiisejä on *Energiaa* (1994) tupla-CD:n toisella levyllä. Saavutettuaan omasta mielestään kaiken Suomessa yhtye päätti suuntautua ulkomaille. Se vaihtoi nimeksi 4R ja laulukielen englanniksi. *Mood* ilmestyi maaliskuussa 1996 ja se nousi albumilistan kärkeen – Suomessa. Toinen englanninkielinen albumi *Not for Sale* (1997) ei menestynyt enää edes Suomessa. Ulkomailla vastaanotto jäi erittäin vaatimattomaksi ja oli aika palata suomen kieleen. *Uusi aalto* (1999) nousi taas listan kärkeen. Yhteyen kymmenes albumi *Valuva taivas* julkaistiin marraskuussa 2001. *Valuva taivas* -kiertue jatkui marraskuusta 2001 elokuuhun 2002, jonka jälkeen yhtye vetäytyi tauolle. *Karelia Express* julkaistiin albumi helmikuussa 2004 ja *Tahdon* lokakuussa 2006. *Tahdon* kiertueen jälkeen elokuussa 2007 yhtye jäi määräämättömän pituiselle tauolle. Yhtye palasi parrasvaloihin Ilosaarirockin 40-vuotisjuhlan pääesiintyjänä heinäkuussa 2011. Tämän jälkeen uusia albumeja on tullut kolme: *Katkera kuu* (2012), *Euforia* (2015) ja *Mustia ruusuja* (2018).

Salvador (1986-1992)

Janne "Hakki" Martikainen (kitara, laulu) · Pekko Mantsinen (laulu, kitara) · Antti Kohonen (basso) · Seppo "Korkki" Leppänen (rummut)

Katurockia soittavan Salvadorin perustivat Stripteasessä soittaneet Janne Martikainen ja Pekko Mantsinen. Mukaan tulivat Seppo Leppänen (ex- Voodoo Dolls) ja Mika Karjalainen (ex- Siiwu) sekä Mikko Hintikka (ex-Siiwu). Kun Hintikka oli jättänyt yhtyeen ja basistiksi vaihtunut Antti Kohonen teki yhtye ainoaksi jääneen omakustanteensa *City Girl / Killing Days*. Yhtye jatkoi vuoteen 1992 asti ja kokoonpanossa kävivät Jani Kuronen (kitara) ja Pasi "Typi" Typpö (rummut). Sukupuun kokoonpano on se jolla tehtiin single.

Mana Mana #2 (1990-1991)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Jouni Mömmö (laulu, kitara) · Timo Puukko (rummut) · Janne Suhonen (kitara) · Tuomas Moilanen (basso)

Mana Mana #3 (1993)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Kimmo "Kaltsu" Kuosmanen (laulu) · Ema Hurskainen (rummut) · Juha "Kökkis" Kokkonen (kitara) · Tuomas Moilanen (basso)

Psychoplasma #6 (1992-1993)

Teho Majamäki (koskettimet) · Jake Romppanen (kitara) · Pakke Pakarinen (basso) · Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Ema Hurskainen (rummut)

Mana Mana alkoi, kun Jouni Mömmö alkoi työstää yhdessä Otra Romppasen kanssa Silmienvaihtajien kappaleita *Maria Magdalena* ja *Vaaralllista*. Se johti albumin *Totuus Palaa* tekemiseen, joka äänitettiin viidessä päivässä vuonna 1989. Nuo, kuten myös single *Raptori* tehtiin Gaga Goodiesille. Yhtye alkoi 1991 työstää *Totuus Palaasta* englanninkielistä versiota, mutta se ei valmistunut ennen kuin Mömmö kuoli 26.10.1991. Mana Mana soitti useita keikkoja Mömmön kuoleman jälkeen. Laulajina näillä keikoilla toimi Kimmo "Kaltsu" Kuosmanen. Vuonna 1998 Otra Romppanen alkoi valmistella uutta levyä Mömmöltä jääneiden demojen, treenikämppänauhoitusten ja biisipäiväkirjojen pohjalta. Näistä syntyi Riemu-levy-yhtiölle *Murheen laakso* -albumi vuonna 2000. Syksyllä 2001 Mana Mana soitti viimeisen keikkansa Helsingin Tavastialla. Keikka nauhoitettiin ja siitä julkaistiin livelevy *Kuolla elävänä* (2004). Yhtyeestä otettiin hajoamisen kunniaksi myös ensimmäiset promokuvat.

Kumikameli #4 (1993-1994)

Jarmo "Toppo" Koponen (laulu, kitara) · Jouni "Joppe" Vento (basso) · Jukka "Prinssi" Hyrkäs (kitara) · Janne "Ema" Hurskainen (rummut)

Eläkeläiset #2 (1993-1994)

Toppo ”Onni Waris” Koponen (laulu, kitara) · Joppe ”Mauri Waris” Vento (basso) · Jukka ” Petteri Terävä” Hyrkäs (kitara) · Ema ”Kristian Voutilainen” Hurskainen (rummut)

Kumikamelilla oli varsinaisen bändin rinnalla ollut hassuja sivuprojekteja aikaisemminkin, kuten 60-luvun tyttöpopbändi Moonikset tai Moporhead, mutta Eläkeläiset räjäytti pankin. Eläkeläiset oli alun alkujaan pelkästään livekäyttöön tehty hillitön juopottelu-performance joka oli rakennettu hittibiisien nerokkaiden humppa- ja jenkka-versioiden varaan. Uskomattomat viikonlopun keikkaputket Provinssissa ja DBTL:ssä loivat perustan suosiolle. Levyjen kanssa olikin hiukan hankalampaa, kun käännöslupia ei kaikkiin biiseihin saatu. Osa biiseistä merkittiin omiin nimiin, osa jouduttiin jättämään pois tai julkaistiin vain pienipainoksisina kasetteina. Pian myös Saksa innostui humpasta ja yhtye alkoi kiertää siellä säännöllisesti. Myös levyt ilmestyivät paikallisen yhtiön kautta – *In Humppa We Trust* live vain Saksassa. Yhtyeen pääkokoonpanot (keikka-kokoonpanoja oli vaikka minkälaisia) noudattelivat Kumikamelin kokoonpanoja pienin variaatioin. Vuoteen 2000 mennessä (johon tämä sukupuu yltää) ilmestyneet pitkäsoitot ovat: *Humppakäräjät* (1994), *Joulumanteli* (1994; vain kasettina), *Humpan Kuninkaan Hovissa* (1995), *In Humppa We Trust - Live* (1996), *Humppamaratooni - Humppa 'Til We Die 2000* (1997) ja *Werbung, Baby!* (1998). Yhtye toimii edelleen. Eläkeläisten yhteydessä on pakko mainita monitoimimies Tomi Riionheimo, joka tehnyt levynkansia, useita yhtyeen videoita ja uskomattoman määrän hienoa oheisroinaa. Eläkeläisten uskomattomat tekemiset on koottu Ilkka Mattilan toimittamaan kirjaan *Suuri suomalainen juopottelukirja*.

Eläkeläiset #3 (1994)

Toppo ”Onni Waris” Koponen (laulu, kitara) · Joppe ”Mauri Waris” Vento (basso) · Jukka ”Petteri Terävä” Hyrkäs (kitara) · Laiska ”Tapio Santaharju” Lajunen (rummut)

Eläkeläiset #4 (1994-1995)

Toppo ”Onni Waris” Koponen (laulu, kitara) · Joppe ”Mauri Waris” Vento (basso) · Petteri ”Lassi Kinnunen” Kukkonen (haitari) · Laiska ”Tapio Santaharju” Lajunen (rummut)

Äänensärkijä
Juha Virolainen

Kupruileva Elefantti (1981-1983?)

Olli-Erkki Makkonen (laulu) · Timo Huttunen (rummut) · Antero Timonen (kitara) · Arto Mylläri (basso)

Kupruileva elefantti oli Hassisen Koneen jäsenten suosikki, ja Ismo Alanko tuotti sen singlet. Nimensä yhtye nappasi Kontran biisistä. Yhtyeellä oli oma tyylinsä niin musiikillisesti kuin sanoituksellisesti. Lyhyt ura tuotti vain kaksi singleä Pokolle: *Eläimellinen rytmi* (1982) ja *Jee, mikä sekunti* (1983).

The Vacuum Cleaners #1 (1987)

Jouni Salo (basso, samplet, sekvenssit) · Janne Ahonen (syntetisaattori)

Mana Mana #4 (1994-1996)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Kimmo "Kaltsu" Kuosmanen (laulu) · Tuomas Moilanen (basso) · Raimo Pesonen (rummut)

Psychoplasma #7 (1993-1994)

Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Raimo Pesonen (rummut) · Eeva Vänskä (viulu) · Aci Söderlund (basso)

Töpseli aloitti 1989 ripeästi, teki keikan mm. Ilosaarirockissa ja ensimmäisen demon, mutta sitten toiminta hiipui Silvennoinen keskittyessä Rozewater-yhteyeseen ja Kohosen Salvadoriin. Uusi alku tuli 1992. Kakkoskoonpanolla päästiin ensin vuonna 1994 Joensuun Popmuusikoiden kokoelmalle *Maakuntasarjan Mutapainia* kappaleilla *Syksyn Lapset* ja *Ei Uutta Uutisissa*. Saman vuonna tehtiin Itä-Suomen ja Venäjän-Karjalan kiertue. Omakustanne-CD-EP *Kuunnelkaa rokkia* julkaistiin vuotta myöhemmin. Demoja Töpseli teki vielä useammankin, mutta levylle päätyi vain biisi *Paha palkitaan*, joka julkaistiin kokoelmalla *Jäähyväiset aseille* vuonna 1996. Töpselin toiminta hiipui kun Silvennoinen muutti Ikaalisiin.

Töpseli #1 (1989-1992)

Antti Kohonen (basso, laulu) · Jukka Silvennoinen (kitara, laulu) · Ema Hurskainen (rummut)

Töpseli #2 (1992-1996)

Antti Kohonen (basso, laulu) · Jukka Silvennoinen (kitara, laulu) · Anssi Rosenius (rummut)

Kostajat #1 (1987-1990)

Arto "Otra" Romppanen (koskettimet) · Olli-Erkki Makkonen (laulu) · Reine Lukinmaa (rummut) · Antero ”Antsu” Timonen (kitara) · Arto Mylläri (basso) · Teho Majamäki (perkussiot)

Kostajat jatkoi omalla tavallaan Kupruilevan Elefantin jalanjäljissä, mutta ilmaisuaan laajentaen. Mukaan tulivat samaan aikaan HC Andersenissä vaikuttanut Teho Majamäki ja Otra Romppanen. Yhtye äänitti albumillisen materiaalia 1989, mutta se julkaistiin vasta vuonna 2000, kun yhtye teki toisen tulemisen. Tässä kakkos-kokoonpanossa olivat mukana alkuperäisistä Kostajista vain Otra ja Makkonen. Uudella kokoonpanolla tehtiin kaksi albumia *Pimeää ainetta* (2002) ja *Kosminen Urg* (2009).

The Vacuum Cleaners #2 (1987-1991)

Jouni Salo (basso, samplet, sekvenssit) · Ville Mäntynen (laulu) · Kaisu ”Tane” Korhonen (laulu)

Enter aloitti kolmimiehisenä, Rite ja Varis tulivat mukaan 1996. 2000-luvun alussa Tommi Kanerva korvasi Variksen. Yhtye oli aika suora jatke Psychoplasmalle. Kolmimiehisenä se teki singlen *It's Not Fair / True Angels*. Täydemmällä kokoonpanolla täyspitkän Yah-Hah! (1997) Metamorphoselle ja CD-EP:n *Harder (2004)* Riemulle.

Psychoplasma #8 (1994-1995)

Arto "Otra" Romppanen (laulu, kitara) · Kalle ”Calle” Taivainen (rummut) · Olli Nurminen (kitara) · Aci Söderlund (basso)

James the Beaver ammensi vaikutteensa 90-luvun lopun brittipopista. Parin vuoden ahkera keikkailu ja demojen tekeminen toivat sopimuksen Megamanian kanssa. Keväällä 1998 ilmestyi yhtyeen ensimmäinen CD-single *Out Tonight / Poems by the Sea*. Toinen pikkulevy *One and Only Life / Chasing the Sun* tuli syksyllä ja marraskuussa ilmestyi yhtyeen ainokaiseksi jäänyt pitkäsoitto *Seeds*. Vuoden 1999 puolella ilmestyi CD-single *I Know It's You / Spring Song* sekä CD-EP *Singalong With*... Tämä jälkeen yhtye muutti nimensä muotoon James X. 2000-luvun alussa ilmestyivät pikkulevyt *Branded* sekä *To Want and Not to Need / Missing Part*.

Kumikameli #5 (1996-2000)

Jussi "Jute" Musikka (kitara) · Jarmo "Toppo" Koponen (laulu, kitara) · Jouni "Joppe" Vento (basso) · Anssi "Ronski" Rosenius (rummut)

Nollaseiska

Pool #1 (1995-1999)

Toni Kortelainen (kitara, laulu) · Hannu Sallinen (kitara, Laulu, koskettimet) · Asko Piiparinen (basso) · Juha Virolainen (rummut)

Eläkeläiset #5 (1996-2000)

Toppo ”Onni Waris” Koponen (laulu, kitara) · Joppe ”Mauri Waris” Vento (basso) · Petteri ”Lassi Kinnunen” Kukkonen (haitari) · Ema ”Kristian Voutilainen” Hurskainen (rummut)

Kostajat #2 (2000-?)

Arto "Otra" Romppanen (koskettimet) · Olli-Erkki Makkonen (laulu) · Hannu "Laiska" Lajunen (rummut) · Jake Romppanen (kitara) · Joppe Vento (basso)

The Vacuum Cleaners #3 (1992-1995)

Jouni Salo (basso, samplet, sekvenssit) · Toppo Koponen (kitara) · Kaisu ”Tane” Korhonen (laulu)

Enter (1995-200?)

Pete Korhonen (rummut) · Osku Muona (basso) · Otra Romppanen (laulu, kitara) · Kimmo Riite (kitara) · Asko Varis (kitara)

James the Beaver (1996-)

Antti Kohonen (basso, laulu) · Pasi Typpö (rummut) · Markku Renko (kitara) · Jussi Musikka (kitara) · Aleksi Ojala (koskettimet, laulu)

Soolo

Sonic Rain (1992-1998)

Cane Vuorjoki (laulu, kitara) · Pexa Viitanen (kitara) · Vesa Lukkarinen (rummut) · Johnny Nousiainen (basso)

Pool#2 (1999-2001)

Olli-Matti Wahlström (rummut) · Hannu Sallinen (kitara, Laulu, koskettimet) · Asko Piiparinen (basso) · Toni Kortelainen (kitara, laulu)

Eläkeläiset #6

Vacuum Cleaners toiminta alkoi 1987. Perustajina olivat Jouni Salo ja Janne Ahonen (syntetisaattori). Yhtyeen koneilla ja äänisampleilla tehty musiikki kiinnitti Bad Vugumin huomion ja 1989 ilmestyi vinyyli-EP *Full Meat Carpet*. 1992 ilmestyi toinen EP *Cactus* ja 1996 mini-CD, joka sai loistavat arviot ("Sinfonisen rockin ja kaukaisen kansanmusiikin raja-aita kaatuu ambientilla kertapotkaisulla." -Soundi. "Aivan huima ja hirveän vaikuttava taidepaukku. (täydet 5 tähteä)" –Rumba). Vuosi tämän jälkeen yhtye lopetti. Levyjen lisäksi on olematta nauhoituksia, joilla ovat mukana Otra (kitara) ja Eeva Vänskä (viulu). Kansikuvat levyihin piirsi Steven Appleby. Videot Jouni ja Kimmo.

The Vacuum Cleaners #4 (1996-1998)

Jouni Salo (basso, samplet, sekvenssit) · Toppo Koponen (kitara) · Kimmo Kuosmanen (laulu) · Sanna Kainulainen (viulu) · Johanna Puhakka (laulu)

Mana Mana #5 (1996-2001)

Arto "Otra" Romppanen (kitara) · Kimmo "Kaltsu" Kuosmanen (laulu) · Pete Korhonen (rummut) · Antti Litmanen (kitara) · Tuomas Moilanen (basso) · Jarkko Romppanen (kitara) · Janne Suhonen (kitara)

Sonic Rainin esiaste oli Kiteeläinen vuonna 1990 perustettu Christian d'Or. Kun basistiksi vaihtui 1992, niin nimi muuttui Sonic Rainiksi. 1996 puoliksi joensuulaistunut yhtye julkaisi ainoaksi jääneen pitkäsoittonsa *Amazin Growings*. Yhtye telakoitui hiipuen 1998.

Tässä sukupuussa auttoivat todella monet ihmiset etenkin *Musakuvat ja -videot Pohjois-Karjalasta* –ryhmän jäsenet. Kiitos kaikille. Erityiskiitos Raimo Pesoselle oikoluvusta.

Kumikameli #6

51 Koodia

Pool ammensi vaikutteensa brittipopista. Levytysura alkoi paikallisen Kennelchord Recordsin suojissa vuonna 1997 CD-EP:llä *Popchrome*. Sitä seurasi seuraavana vuonna minialbumi *Widescreen*. Näiden jälkeen rumpali vaihdettiin. Uuden kokoonpano ensityö oli mini-CD *Once* (1999), joka herätti huomiota jo valtakunnan tasollakin. *Again St* -mini jatkoi samalla linjalla vuonna 2000. Tämän jälkeen yhtye pääsi kokeilemaan yhteistyötä Poko Rekordin Popatak-labelin kanssa, mutta tuloksena oli vain CD-single *When Nothing Can Be Saved*. Tämän jälkeen Toni Kortelainen jätti bändin ja muut jatkoivat 51 Koodia -nimellä ja saavuttivat Poolia isomman suosion.

Copyright Jukka Junttila